

*En skulle levde før
og en skulle levde nå*

Sigrid Stubsvæn

«Av fisken i floen og melken i koen»

Tollef Knutsen (1719–1778) fra Hornset i Rendalen flyttet til Elvdalen i Engerdal på midten av 1700-tallet, og var blant de første som bosatte seg i dette området.

Tollef tok med seg kone, barn, sin gamle mor og noen av sine yngre søsken til dette ubeboede stedet langs Femundselva som renner fra Femunden gjennom Engerdal og Trysil og inn i Sverige. På spørsmål om hva han hadde tenkt å leve av «der langt ute i øyemarka» skal Tollef ha svart: «Av fisken i floen og melken i koen». Naturen hadde rike ressurser å høste av gjennom jakt, fiske og jordbruk, og var grunnlaget for å kunne overleve her.

Tradisjonslinjene i Engerdal strekker seg tilbake til 1700-tallet, til tiden da den faste bosettingen i fjellkommunen tok til. Mennesker kom til Engerdal fra ulike steder, og musikken følger menneskene. Kommunen er stor i areal, og forskjeller i dialekter, musikalske så vel som språklige, vitner om nettopp dette. I deler av

kommunen spilles polsk, og andre steder polsk og runnom. I tillegg til dette består repertoaret av en god del marsjer, noen hallinger, og runddansmusikk.

Denne plata presenterer i hovedsak musikk fra sørlig del av kommunen, og tar for seg to spellemenn som er viktige kilder for musikken i området. Begge har virket som spellemenn både på ene og andre sida av kommunegrensa mellom Engerdal og Trysil, og også på svensk side. Den eldste av dem, Johan Elgshøen (1853–1926), var født på Rømoen, et lite sted helt nord i Trysil kommune på grensa til Engerdal. Den yngste, Embret Lund (1903–1992), er født i Hylleråsen, sør i Engerdal kommune.

Musikken etter disse to er overlevert gjennom levende tradisjonslinjer fram til i dag, men i stor grad også gjennom opptak og notenedtegnelser gjort av innsamlere på 1900-tallet. Det eldste kildematerialet er samlet inn av Ole Mørk Sandvik, og

her inngår blant annet musikk etter Johan Elgshøen. Sandvik var i dette området på 1920-tallet hvor han gjorde opptak på voksrull og skrev mye av musikken ned. Noter og skildringer av musikken og tradisjonsbærerne ble gitt ut i boka *Østerdalsmusikken* i 1943. Dette materialet er tradisjonens viktigste link til gammel tid, og Johan Elgshøen et viktig ledd i denne sammenheng.

Etter Sandvik har også andre vært viktige for innsamlingsarbeidet av musikken i denne tradisjonen. Rolf Myklebust fra NRK gjorde opptak av noen tradisjonsbærere i 1954, i 1969 kom Sven Nyhus, og fra slutten av 1970 til ut på 1980 gjorde Olav Sæta mye opptak. Alt dette arbeidet gir i dag tilgang til mye musikk og historie, og mye av materialet er gitt ut i Feleverket *Folkemusikk for vanlig fele*, hvor bind 4 tar for seg den eldste musikken i Hedmark og er en viktig kilde for arbeidet med denne tradisjonen.

Johan Elgshøen

1. Denna gikk bestandig

«Denna gikk bestandig» sa Embret Lund etter å ha spilt runnomen som er den første i denne kula. Både denne og runnom nummer to er brukt i sørlige Engerdal og nordlige Trysil, og også Johan Elgshøen skal ha spilt disse to. Begge er notert i *Østerdalsmusikken* av Sandvik, hvor han omtaler dem som musikk av «de gamle typene». Embret Lund er min kilde for disse to runnomene.

2. Runnom etter Embret Lund

Embret Lund har nok denne etter sin far Jon Lund og spellemannen Embret Kveen. Denne er også å finne i Sandviks notenedtegnelser etter Johan Elgshøen som en av «de gamle typene». I Sandviks håndskrift har han notert spellemannen Per Moen (Per Sletmoen) som kilde for Johan Elgshøen. Per Sletmoen (1820–1874) var en av Johans kilder til musikk, og blir i *Østerdalsmusikken* omtalt som «Engerdalens beste felespiller».

3. Lokke

Denne er satt sammen av to lokker som står notert i Sandviks håndskrifter. Den første lokken er etter Johan Elgshøen som spilte denne på fele. Den andre lokken er etter Erik Rømoen (1860–1950) som nok har sunget denne. Erik Rømoen var født på søndre Rømoen, og var far til spellemannen Johan Hollseter (1908–1987) i Flendalen. Sandvik skriver at Erik Rømoen hadde denne etter sin mor Kersti Rømoen. Eriks kone, Johanne

Gjermundsdatter Stengrundet, «hadde meget høi stemme; hun begynte som Johan på felen», kommenterer Sandvik til notasjonen av lokken.

4. Brækningen

Johan Elgshøen kalte denne leken «Brækningen» og den står notert i *Østerdalsmusikken*, men denne varianten har jeg lært etter opptak med Embret Lund. Om slåtten skriver Sandvik: «[runnomen] har det doriske preg. Men samtidig merker vi at felespilleren har sans for avveksling, så han slett ikke slavisk følger et skjema». Jeg kan si at jeg har latt meg inspirere av dette. Johan skal ha lært denne av «bessmor som tralle'n i mu'n». Navnet er ikke brukt i senere tid, men jeg har valgt å plukke det frem igjen. I feleverket skriver Sæta at Kaspar Jota antydte at betydningen av ordet kunne være «en hellende rydning (slette) der de slo gras (fôr) med lå». Sæta viser videre til en polska fra Särna med navnet «Gras-lekin», og antyder at dette er en variant av leken, kanskje også navnet. Den er blant annet innspilt på plata «Särnalåtar – groft og grant» med Skår Arvid Olsson og Per-Olov Moll (1981).

5. På jorda cirra

Disse to bruremarsjene etter Johan Elgshøen er lært etter notetegnelser i *Østerdalsmusikken*. Johan var aktiv bryllupsspellemann allerede fra konfirmasjonsalder, og til Sandvik forteller han om bruken av bruremarsjer under bryllupene. «Når brurefølget kom fra kirken, – når

det første traktementet: dram og biteti ble servert ute på tunet, – når gjestebudsflokken i taktfast marsj («så jorda dirra») toget inn til bryllupsbordene, – når grauten ble båret fram i prosesjon, – og endelig når morgendrammen ble skjenket for alle dem som overnattet i bryllupsgården eller på gårdene rundt omkring i grenden. En ordentlig spellemann måtte derfor ha noe å variere med (...). Her er to av dem.

6. Halvor Sjøenden

Halvor Sjøenden var onkel til Johan Elgshøen, og Johans kilde for første runnomen i denne kula. Jeg har lært leken fra opptak av Johan, og Sandvik har notert den ned i *Østerdalsmusikken*. Runnom nummer to er lært etter opptak med Embret Lund og er en mye brukt lek i området. Denne hadde også Johan Elgshøen på repertoaret og i Sandviks håndskrift står Halvor Sjøenden som kilde til Johan også for denne leken.

7. Den fromme Helena

«Den fromme Helena» er lært av opptak med Embret Lund som synger denne sangen. Embret har lært den av sin mor og forteller at hun sang mange vers, men Embret husker bare to. Visa er imidlertid kjent flere steder i landet, med ulike melodier, og med flere vers. Det tredje verset i denne varianten er hentet fra boka *Ei Vise vil eg kveda : songar på folke-munn i Telemark med noter*, men Embrets melodi er beholdt.

8. God, gammel bruremarsj

Dette er en av de aller mest kjente bruremarsjene i Engerdal. Svært mange, om ikke alle, spellemenn i området spilte denne, og den er også notert ned i *Østerdalsmusikken* etter Johan Elgshøen og Karl Olsen. «Denna der spelte vi nå myy», sier Embret Lund på opptak etter å ha spilt denne marsjen, og forteller at den ofte ble brukt da brurferda kom fra kirka, og da de kom gjennom døra i bryllupssalen.

9. Vekthurven og Kjære Olamann

Begge runnomene er lært etter opptak med Embret Lund. Den første av disse to lærte jeg først i spellemannslaget i Engerdal som brukte navnet «Vetlhurven» på denne, men navnet har nok kommet i nyere tid da det ikke er å høre på eldre opptak. Johan Sletmoen (1898–1976) spiller en variant av leken på opptak fra 1969, men kaller leken for «Gropstrengan». Helmer Kjølvang (1899–1988) kaller leken «Litjhurven» på et opptak fra samme år.

Runnom nummer to i denne kula kaller jeg «Kjære Olamann» da den minner mye om sangen med dette navnet. Embret Lund mener han har hørt denne spilt av «Kve-musikken» – en trio og kvartett som spilte mye i brylluper og fester i Engerdal på starten av 1900-tallet. Kjære Olamann er en sang med varianter rundt om i landet. Jeg har lært teksten av Engerdalsringen slik:

*Kjære Olamann, spell litegramn, rett no kjem brura
Brura er ung, krona er tung, brurpika er forlora
Gi hesten høy og havre, skjenk brura spansk vin
Drekk ølet fyrri det dømner, kyss brura fyrri ho sømner
Her er det kummin en liten gut, søm er så gælin etter jentom*

10. Per Moen-leken, Polsken-hass Per Nysted og Storhurven

Per Moen-leken etter Johan Elgshøen er lært etter Sândviks notenedtegnelse i *Østerdalsmusikken*. Johan har trolig lært denne av Per Sletmoen. Varianter av leken finnes flere steder, blant annet finnes en notert av Magnus Engzelius i boka *Med Dalälven från källorna till havet* her kalt «Norsk polsdans från Trysil».

Lek nummer to, Polsken hass Per Nysted, er lært etter opptak med Per Solvang (1878–1966) der Solvangs yngre bror, Johan Sletmoen (1898–1976), spiller «grovt» og Solvang spiller «grant». En spesiell lek, spilt med Solvangs og Sletmoens særegne driv og energi.

Den siste leken i kula er en variant av Storhurven lært etter opptak med Embret Lund. Leken har mange varianter både på norsk og svensk side av grensen.

11. Vil legge farge over marsjen

Her kommer to varianter av samme marsj. Den første har jeg etter Embret Lund, den deretter er en variant etter Johan Elgshøen. En gammel marsj

som også har vært mye brukt i området, og spillemenn har sine ulike varianter av denne. Sandvik var interessert i marsjene fra Østerdalen, og særlig marsjene som varierer i tonearter. «I flere av marsjene henger toneartskiftet vel for en del sammen med at spillemannen vil legge farge over slåtten», skriver Sandvik i *Østerdalsmusikken*.

12. Runnom etter Johan Elgshøen

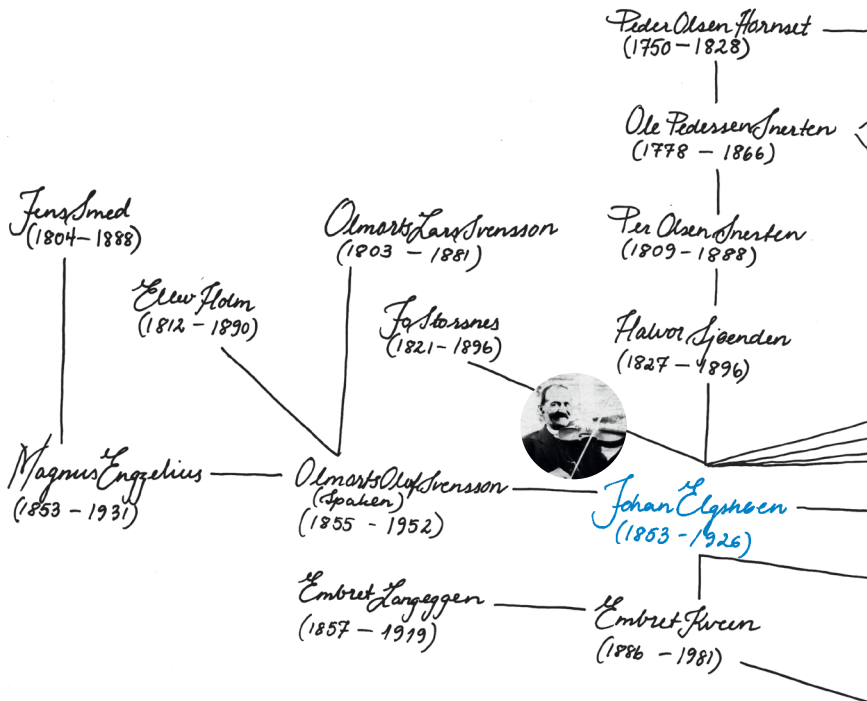
Dette er en av runnomene notert ned av Sandvik etter sine besøk hos Johan Elgshøen, men er ikke brukt i området i nyere tid. Sandvik har heller ikke notert noe informasjon om denne leken i *Østerdalsmusikken*.

13. Når je bar de små rundt på gølvet

En bånnull notert ned i *Østerdalsmusikken* etter Johan Elgshøen. Sandvik skriver at dette egentlig er en gammel bruremarsj, men Johan skal ha tallet denne for barna «når han bar de små rundt på gølvet».

14. D'æ C-dur, dutta

«D'æ C-dur, dutta», skal Johan Elgshøen ha sagt etter å ha spilt den første slåtten i denne kula for Sandvik. Sandvik skriver videre at «de gamle spillemenn forlangte i det hele iblant at «dur» skulle gjøre seg ettertrykkelig gjeldende». Også runnom nummer to i denne kula er etter Johan, i *Østerdalsmusikken* er den notert med oppstemt ters og bass.

— Abraham Isaksen
(1748 - 1815)

Ola Nysetra
(f. ca. 1800)

Per Sutmoen
(1820 - 1874)

Johanne Nordby
(1791 - 1879)

Erik Eltedalen
(f. ca. 1800)

Gamle Per Fossen
(f. ca. 1800)

— Embret Lund
(1848 - 1903)

Per P. Sutmoen
(1854 - 1916)

Hans Lennud
(1864 - 1950)

Jon Nysted
(1844 - 1924)

Jon Lund
(1877 - 1971)

Per Solvang
(1878 - 1966)

Embret Lund
(1903 - 1992)

En skulle levd før og en skulle levd nå

“*En skulle levd før og en skulle levd nå*” was the title of the master’s thesis I completed at the Norwegian Academy of Music in the spring of 2019. Based on archive recordings of three important fiddlers from the folk music tradition in Engerdal and Trysil, Johan Elgshøen (1853–1926), Per Solvang (1878–1966), and Embret Lund (1903–1992), the thesis discusses the interpretation of archive recordings and the role of the contemporary tradition bearer and performer. With music connected to the oldest and youngest of these three fiddlers, Johan Elgshøen and Embret Lund, this album is an extension of the master’s thesis and has been given the same title.

Archive recordings have served as a time machine for me. Listening to recordings that were made long ago gives me a little glimpse back in time. It gives me insight into how the music sounded in the past. On this album, you’ll hear my interpretations of these archive recordings. You’ll hear my interpretations as they emerged in the moment the recordings were made, much like the recordings I listened to, which are the fiddlers’ interpretations in the moment the archive recordings were made.

Enjoy listening!
Sigrd Stubsveen

“Av fisken i floen og melken i koen”

Tollef Knutsen (1719–1778) from Hornset in Rendalen moved to Elvdalen in Engerdal in the mid-1700s, and was among the first to settle in the area. Tollef brought his wife, children, his old mother and some of his younger siblings with him to this uninhabited place along the Femundselva river that runs from Femunden through Engerdal and Trysil and into Sweden. To the question of what he was going to live on “way out there in the wilderness,” Tollef supposedly answered: “on the fish from the river and the milk from the cow” (*av fisken i floen og melken i koen*). Nature had rich resources that could be harvested through hunting, fishing, and agriculture, and was the basis for survival here.

The tradition lines in Engerdal extend back to the 1700s, to the time when permanent settlement in the mountain municipality began. People came to Engerdal from different places, and music follows the people. The municipality is

large in area, and differences in dialects, musical as well as linguistic, testify to this. Pols is played in parts of the municipality, while in other places polsk and *rumom* are played. In addition to this, the repertoire consists of many *marsj* tunes, some *halling* tunes, and *runddans* music.

This album mainly presents music from the southern part of the municipality, and focuses on two fiddlers who were important sources for the music in the area. Both were active as fiddlers on both sides of the municipal boundary between Engerdal and Trysil, as well as on the Swedish side of the border. The oldest of them, Johan Elgshøen (1853–1926), was born in Rømøen, a small place northernmost in Trysil municipality on the boundary to Engerdal. The youngest, Embret Lund (1903–1992), was born in Hylleråsen, in the southern part of Engerdal municipality.

The music played by these two fiddlers

Embret Lund

has been passed down through living tradition lines up to the present day, and, to a large extent, through recordings and transcriptions made by folk music collectors during the 1900s. The oldest source material was collected by Ole Mørk Sandvik, and this includes music

played by Johan Elgshøen. Sandvik was in this area during the 1920s, when he made wax cylinder recordings and transcribed much of the music. Transcriptions and descriptions of the music and the tradition bearers were published in the book *Østerdalsmusikken* in 1943. This material is the tradition's most important link to the past, and Johan Elgshøen is an important connection in this context.

After Sandvik, others have also been influential in the collection of this music tradition. Rolf Myklebust from NRK (the Norwegian public broadcaster) made recordings of some of the tradition bearers in 1954; Sven Nyhus came in 1969; and Olav Sæta made many recordings between the end of 1970 and late 1980. All of this work gives us access to a great deal of music and history, and much of the material has been published in the multi-volume collection of transcriptions known as *Feleverket*, or *Folkemusikk for vanlig fele*, where volume 4 focuses on the oldest music in Hedmark and is an important source for this music tradition.

1. *Denna gikk bestandig*

Embret Lund said “this one was going constantly” (“denna gikk bestandig”) after having played the first runnom in this set. Both this tune and runnom number two are played in southern Engerdal and northern Trysil, and Johan Elgshøen was also said to have played these two tunes. Both are transcribed in *Østerdalsmusikken* by Sandvik, where he refers to them as music of “the old type”. Embret Lund is my source for these two runnom tunes.

2. *Runnom etter Embret Lund*

Embret Lund likely learned this tune from his father, Jon Lund, and fiddler Embret Kveen. This tune can also be found in Sandvik’s transcriptions of Johan Elgshøen’s tunes, where it is identified as one of the “old types”. In the handwritten manuscript, Sandvik noted the fiddler Per Moen (Per Sletmoen) as Johan Elgshøen’s source. Per Sletmoen (1820–1874) was one of Johan’s sources for music and is referred to in *Østerdalsmusikken* as “Engerdal’s best fiddle player”.

3. *Lokk*

This tune consists of two *lokk* tunes that are transcribed in Sandvik’s manuscripts. The first *lokk* is after Johan Elgshøen, who played it on fiddle. The other *lokk* is after Erik Rømoen (1860–1950) who probably sung it. Erik Rømoen was born on the søndre Rømoen farm and was the father of fiddler Johan Hollseter (1908–1987) in Flendalen. Sandvik writes that Erik Rømoen had learned this tune from his mother, Kersti Rømoen. In his transcription of the *lokk*, Sandvik comments that Erik’s wife, Johanne Gjermundsdatter Stengrundet, “had a very high-pitched voice; she started like Johan on the fiddle”.

4. *Brækningen*

Johan Elgshøen called this tune “Brækningen”, and it is transcribed in *Østerdalsmusikken*, but I learned this variant from a recording of Embret Lund. About the tune Sandvik writes: “[the runnom] has a Dorian quality. But at the same time we notice that the fiddler has a sense for variation, so he does not at all

slavishly follow a pattern”. I have been inspired by this. Johan supposedly learned this tune from “grandmother who sang it”. The name “Brækningen” has not been used in recent years, but I have chosen to bring it back into use. In *Feleverket Sæta* writes that Kaspar Jota suggested that the meaning of the word could be “a sloped clearing where they harvested hay with a scythe”. Furthermore, Sæta refers to a polska from Särna with the name “Graslekin”, and implies that this is a variant of the tune, and perhaps the name is a variant as well. A recording of the tune can be found on the album *Såmalåtar – groft og grant* with Skår Arvid Olsson and Per-Olov Moll (1981).

5. *Så jorda dirra*

I learned these two bridal marches after Johan Elgshøen from transcriptions in *Østerdalsmusikken*. Johan was an active wedding fiddler from his early teens, and he told Sandvik about the use of bridal marches during weddings. “When the wedding procession came from the

church, – when the first refreshments: a dram and a snack were served out in the yard, – when the banquet guests trooped in a rhythmic march (“so the earth trembled” / “så jorda dirra”) to the wedding tables, – when the porridge was carried out in a procession, – and finally when the morning dram was poured for all of those who stayed the night on the wedding farm or the surrounding farms in the community. Therefore, a proper fiddler had to have tunes to vary between (...)”. Here are two of them.

6. *Halvor Sjøenden*

Halvor Sjøenden was Johan Elgshøen’s uncle, and was Johan’s source for the first runnom in this set. I learned the tune from a recording of Johan, and Sandvik transcribed it in *Østerdalsmusikken*. I learned runnom number two from a recording of Embret Lund, and it is an often-played tune in the area. Johan Elgshøen also had this tune on his repertoire, and in Sandvik’s manuscript Halvor Sjøenden is identified as Johan’s source for this tune as well.

7. *Den fromme Helena*

I learned “Den fromme Helena” from a recording of Embret Lund, who sings it. Embret learned it from his mother and says that she sang many verses, but Embret only remembers two. However, the song is known in several places in the country, with different melodies, and with more verses. The third verse in this variant is taken from the book *Ei Vise vil eg kveda : songar på folkemunn i Telemark med noter*, but Embret’s melody has been retained.

8. *God, gammel bruremarsj*

This is one of the most well-known bridal marches in Engerdal. Very many, if not all of the fiddlers in the area played this tune, and it is also transcribed in *Østerdals-musikken* after Johan Elgshøen and Karl Olsen. “We played that one there a lot”, Embret Lund said on a recording after having played this march, and he stated that it was often played when the bridal procession came from the church, and when they came through the door of the wedding hall.

9. *Vetlhurven og Kjære Olamann*

I learned both of these runnom tunes from a recording of Embret Lund. I first learned the first of these two tunes in the *spellemannslag* (fiddlers’ association) in Engerdal, where the tune was called “Vetlhurven”, but this name probably emerged in recent years, as it is not heard on older recordings. Johan Sletmoen (1898–1976) plays a variant of the tune on a recording from 1969, but calls the tune “Gropstrengan”. Helmer Kjølvang (1899–1988) calls the tune “Litjhurven” on a recording from the same year.

I call runnom number two in this set “Kjære Olamann”, as it is very reminiscent of the song of the same name. Embret Lund thought he had heard it played by “Kve-musikken” – a trio and quartet that often played at weddings and parties in Engerdal in the early 1900s. Variants of the song “Kjære Olamann” can be found around the country. I learned the following lyrics from Engerdalsingen:

Per Solvang

*Dear Ola man, play a little bit, right
now the bride is coming
The bride is young, the crown is heavy,
the bridesmaid is lost
Give the horse hay and oats, pour the
bride Spanish wine
Drink the beer before it goes flat, kiss the
bride before she falls asleep
Here comes a little boy, who is so crazy
for the girls*

10. *Per Moen-leken, Polsken hass Per Nysted og Storhurven*

I learned “Per Moen-leken” from Sandvik’s transcription of Johan Elgshøen’s playing in *Østerdalsmusikken*. Johan probably learned it from Per Sletmoen. Variants of the tune can be found in several places; one version was transcribed by Magnus Engzelius in the book *Med Dalälven från källorna till havet*, where it is called “Norsk polsdans från Trysil”.

I learned tune number two, “Polsken hass Per Nysted”, from a recording of Per Solvang (1878–1966) in which Solvang’s younger brother, Johan Sletmoen (1898–1976), plays *grovt* (the low octave) and Solvang plays *grant* (the high octave). A special tune, played with Solvang’s and Sletmoen’s distinctive drive and energy.

The last tune in this set is a variant of “Storhurven” learned from a recording of Embret Lund. The tune has many variants on both the Norwegian and the Swedish side of the border.

11. Vil legge farge over marsjen

Here are two variants of the same march. I learned the first after the playing of Embret Lund; the following is a variant after the playing of Johan Elgshøen. This is an old march that has also been played a great deal in the area, and fiddlers have different versions of the tune. Sandvik was interested in the marches from Østerdalen, especially the marches that changed keys. In *Østerdalsmusikken* Sandvik writes: “in several of the marches the change of key is partly connected to the fiddler’s desire to add colour to the tune”.

12. Runnom etter Johan Elgshøen

This is one of the runnom tunes transcribed by Sandvik following his visits to Johan Elgshøen, but it has not been played in the area in recent years. Sandvik did not record any information about the tune in *Østerdalsmusikken*.

13. Når je bar de små rundt på gølvvet

A lullaby transcribed in *Østerdalsmusikken* after the playing of Johan Elgshøen. Sandvik writes that this is actually an old bridal march, but Johan supposedly sung this tune for the children “when he carried the small ones around on the floor” (“når han bar de små rundt på gølvvet”).

14. D’æ C-dur, detta

Johan Elgshøen allegedly said “this is C major” (“d’æ C-dur, detta”) after having played the first tune in this set for Sandvik. Sandvik also writes that “the old fiddlers sometimes demanded that “major” assert itself emphatically”. Runnom number two in this set is also after Johan; in *Østerdalsmusikken* it is transcribed in *oppstemt ters og bass* tuning.

Innspilt hos Hallibakken Lydproduksjon i
Nesbyen 8.–9. desember 2019, og
8.–10 mars 2020.

Miks: Tor Magne Hallibakken
Mastring: Strype Audio ved Fridtjof Lindeman
Produsent: Vegar Vårdal
Foto: Bjørnar Morønning (cover), Anders
Lillebo (håndskriften), Rise Grønaset, Dagfinn
Grønaset og Østerdalsmusikken digitalisert
av Signe Drevsjø (arkivbilder)
Engelsk oversettelse: Laura Ellestad
Grafisk design: Eva Karlsson

Takk:

Takk til Kulturrådet, Norsk senter for folke-
musikk og folkedans, og Sparebanken
Hedmarks Talentstipend for økonomisk støtte
til denne utgivelsen som har gjort det mulig.
Tusen takk til produsent Vegar Vårdal for
uvurderlig god støtte og veiledning underveis.
Takk til Ta:lik som gir ut plata.

Kontaktinfo:

sigrid.stubsveen@gmail.com

Kilder

Andersen, O. (1966). Bygdebok for
Engerdal : 2. Engerdal: s.n.
Buen, H. K., Garnås, A. B. & Myhren, D. G.
(Red.). (1978). Ei vise vil eg kveda. Oslo:
Tiden Norsk Forlag.
Sandvik, O. M. (1943). Østerdalsmusikken.
Oslo: Tanum
Sandvik, O. M. (u.å.). Mus.ms.a 1816
«Folketoner fra Trysil». Nasjonalbibliotekets
digitale samlinger
Sevåg, R. & Sæta, O. (Red.). (1997).
Norsk folkemusikk : Serie II 4 : Slåtter for
vanlig fele Hedmark : halling – pols-/
springartyper – marsj. Oslo:
Universitetsforlaget

NORSK
KULTURFOND
Kulturrådet

SpareBank 1
ØSTLANDET

